

Głos(z) Rolnej

Ilustrowany Biuletyn Informacyjny SM „ROLNA” Stowarzyszenia Schron Kultury „Europa” nr 4(117) 2021 rok

www.smrolna.poznan.pl

Facebook: SKEuropa, SML-W ROLNA

e-mail: smrolna@smrolna.poznan.pl

Przyjdź na świat, by wyrównać rachunki strat

Żeby zająć wśród nas puste miejsce przy stole

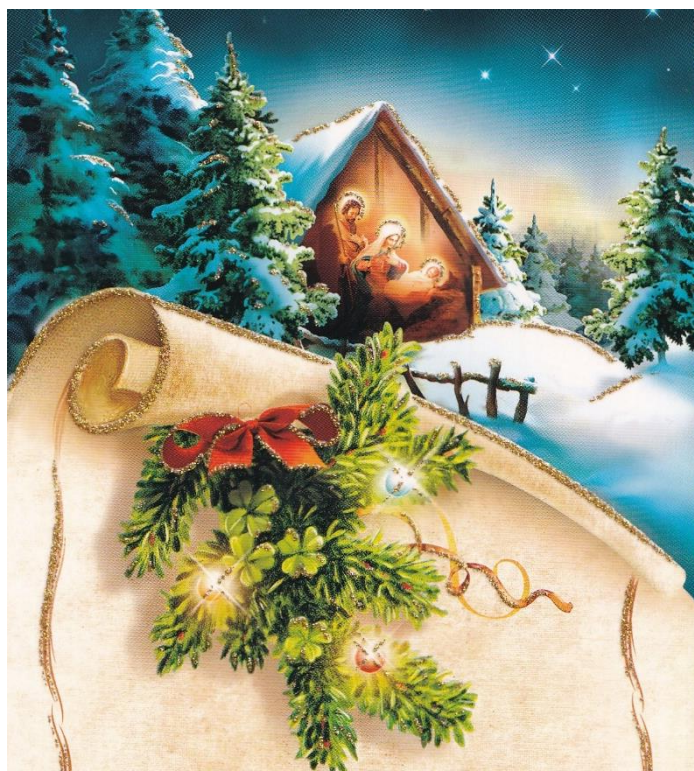
Jeszcze raz pozwól cieszyć się dzieckiem w nas

I zapomnieć, że są.... puste miejsca przy stole

A nadzieja znów wstąpi w nas
nieobecnych znów zjawia się cienie.
Uwierzymy kolejny raz, w jeszcze jedno
Boże Narodzenie.
I choć przygaśł świąteczny blask,
bo zabrakło znów czyjegoś głosu.
Przyjdź tu do nas i z nami trwaj -
wbrew tak zwanej ironii losu

Daj nam wiare, że to ma sens, że nie
trzeba żałować Przyjaciół. Że
gdziekolwiek są – dobrze im jest, bo są
z nami choć w innej Postaci. I przekonaj,
że to ma sens! Że po głosach ich drży
powietrze! Że odeszli po to by żyć! I tym
razem będą żyć wiecznie

Dzielimy się z Państwem refleksyjną „Kolędą dla Nieobecnych”. Trudno bowiem zapomnieć jak wielu z nas - w te święta będzie zasmuconych nieobecnością tych, z którymi jeszcze rok temu dzieliliśmy się białym opłatkiem, wierząc, że wszystko będzie dobrze, tylko trzeba być dobrym jak ten biały chleb. Ale nie wolno tracić nadziei. Niechaj i te Święta będą piękne - choć może dla wielu z nas nie tak radosne jak oczekiwaliśmy. Bo wszystko co złe musi kiedyś minąć, a po burzy zwykle pojawia się słońce. Zatem niech nadzieja znów wstąpi w nas. Na te Święta i na cały 2022 rok.

Rada Nadzorcza, Zarząd i Pracownicy SM L-W „Rolna” w Poznaniu.

Stowarzyszenie Schronu Kultury Europa

BOŻE NARODZENIE 2021

Kolędnicy 2021 na Topolowym Fyrtlu

REALNE ŚWIĘTA W WIRTUALNYM ŚWIECIE!

Pewnie niewielu z nas spodziewało się, że kolejne święta Bożego Narodzenia zdominowane będą przez pandemię. Bo przecież w naszej wyobraźni miała ona trwać najpierw trzy miesiące, potem do zimy... a teraz wydaje się, że okropny wirus „zamieszka z nami” na dłużej. Bo kolejne święta to niepewność czy najbliżsi do nas dotrą. A potem czy szczęśliwie i w zdrowiu powrócą do swych miejsc życia. Dylematy całować się i czule ścisnąć w czasie życzeń czy tylko „stukać piąstkami”, a może pomachać ręką i wystarczy? Nie możemy już spokojnie oglądać telewizji, bo nawet w ulubionych serialach ktoś się zaraził, a ktoś inny walczy o każdy oddech w szpitalu. A jeszcze w święta 2020 roku było inaczej. Wydawało się, że cyfrowa technologia zmniejszyła świat do wymiarów *smartfona* (lub *ifona*) i nie wyobrażaliśmy sobie świata, w którym brak zasięgu lub ładowarki może skazać nas na całkowitą samotność w zafoliowanej szpitalnej rzeczywistości. Co dalej? Jak żyć, gdy jak domek zbudowany z kart rozsypują się nasze biznesy i plany zdobywania świata w każdej jego odśrodku? Niektórzy z nas już zapomnieli, jak wyglądają w rzeczywistości koleżanki i koledzy z pracy. Bo przecież nawet najlepsza wideokonferencja nie zastąpi podania rąk – wymiany pocałunku na powitanie czy nuty zazdrosnej ciekawości, gdy u koleżanki, pojawiły się nowe perfumy. Odchodzą do bliżej niesprecyzowanej przyszłości zakładowe spotkania wigilijne zastępowane wideo życzeniami szefów, na ekranach naszych monitorów. Dzieci i wnuki kłócą się z nami „o dostęp do laptopów” bo

przecież właśnie mają ważną „wideo-kartkówkę”, w tym samym czasie-gdy my mamy umówione „telko” ze strategicznym klientem! Jeden z moich przyjaciół opowiadał, że na szczęście ma dużą łazienkę, bo gdy musi poważnie porozmawiać z pracownikiem, który w swoim mieszkaniu lekceważy robotę dla j e g o firmy, może to zrobić tylko tam – aby dzieci słuchające w tym czasie „lekcji” nie musiały się wstydzić za tatę! Czy w tym świecie jest jeszcze miejsce na wigilijny stół, pokryty prawdziwym a nie graficznym obrusem z pachnącym, a nie wirtualnym sianem? Stół na którym jest biały opłatek i świeca, dająca prawdziwe światło i ciepło. Czy mamy czas, na słowa wypowiedzianych życzeń, które nie zanikają razem z zasięgiem? Mam nadzieję, że tak! I dlatego w tym roku choinka – mimo moich ekologicznych przekonań - będzie żywa i prawdziwa. Aby pachniała zapachami dzieciństwa. A kolędy po wigilii będą śpiewane naprawdę, a nie słuchane z płyty CD czy ze *streamingu* z „komórki”. Życzenia i prezenty będą także realne, a nie nagrane lub podane jako kod do szafki kurierskiej. Bo przecież pomimo wszystko żyjemy i chcemy żyć dalej. Przypomina mi się wigilia stanu wojennego sprzed równo 40 lat. Mielśmy zaproszenie na święta do teściów, które miało się przedłużyć do Nowego Roku. Zatem niefrasobliwie „przejedliśmy” kartki na żywność do 13 grudnia, którego ogłoszono stan wojenny. Groziła nam „święteczna katastrofa”. Tak się przynajmniej wydawało. Żeby wyjechać z Poznania trzeba było uzyskać pozwolenie komendanta wojskowego, o które także nie było łatwo. Wydawało się wtedy, że nasz świat się zawalił. Okazało się jednak, że człowiek, jeśli chce może wiele pokonać, a święta - jednak spędzone na wsi - były jednymi z najpiękniejszych – chociaż oczywiście z wieloma problemami. A gdy podczas wigilii jeden z uczestników wspominał swoją wigilię z czasu II wojny światowej i opowiadał jak bardzo się cieszył, że nadal żył, a tego wieczoru nikt nie poszedł spać głodny - bez kolacji...trochę nas ta opowieść zawstydziła - w porównaniu do naszych ówczesnych problemów. Zatem jak mówi kolęda dla nieobecnych: niechaj nadzieja znów wstąpi w nas. Będzie dobrze tylko musimy w to wierzyć i uczynić wszystko, aby tak było. Tego sobie i Państwu życzę!

Roman Kawecki – Prezes Zarządu SM L-W „Rolna”

PODZIĘKOWANIA ZA 2021 ROK!

Za nami już prawie zakończony rok. Jako Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej Rolna i jako Stowarzyszenie Schron Kultury Europa, dziękujemy wszystkim, których spotkaliśmy w tym kończącym się roku na swoich drogach. Dziękujemy Pracownikom i Współpracownikom Spółdzielni za pracę w trudniejszych organizacyjnie – często hybrydowych warunkach. Staraliśmy się wspólnie niczego nie „zawalić”, nie uchybić przepisom prawa (co wobec ich zmienności jest wielkim osiągnięciem). Dziękujemy członkom spółdzielczego samorządu, czyli Radzie Nadzorczej. Również Panie i Panowie Radni bardzo szybko poznali „hybrydowe zarządzanie spółdzielnią” i gdy przepisy państwowe tego od nas wymagały musieliśmy na tę formę pracy się przestawić. Dziękujemy wszystkim mieszkańcom za współpracę i wyrozumiałość. Wspominamy wszystkich naszych pracowników i radnych - seniorów – w tym roku nie mogliśmy uhonorować Państwa zaproszeniem na spotkanie świąteczne, ale zapewniamy o naszej wdzięczności. Niestety - poszerza nam się lista pracowników, radnych i członków Spółdzielni którzy odeszli od nas już na zawsze. Staramy się także o nich pamiętać – co udowodniliśmy chociażby w naszej jubileuszowej książce „Ludzie z Rolnej 1995-2020” wspominając każdego i każdą z osób, które razem budowały i budują wspólnotę na ul. Rolnej w Poznaniu. Z trudnościami organizacyjnymi, ale również z sukcesami tworzyliśmy także społeczność Schronu Kultury Europa. Wildecki Klub Senioralny Schron III Wieku, gdy tylko mógł otwierał swoje podwoje dla „wcześniej urodzonych”. Zostało to zresztą zauważone **wyróżnieniem kapituły konkursowej w kategorii Innowator Wspierający** w tegorocznej edycji konkursu **Innowatory 2021. Pani Magdzie, dla której „oczkiem w głowie” jest ten projekt szczególnie pięknie dziękujemy.**

Dziesiątki różnych przedsięwzięć zrealizowaliśmy także w ramach tegorocznej edycji projektu CIL „Wil.Da.Się”. Niektóre z nich odbyły się w Schronie Kultury „Europa” lub na „Topolowym Fyrtlu”, a inne

na terenie dzielnicy lub jak „Pożegnanie Lata 2021” w stadninie koni w Jaszkanie. W okresach pomiędzy falami pandemii nasz schronowy zespół „Klika, czyli Sami Znajomi Prezesa” w każdy wtorek wraz z chętnymi przypominał polskie i zagraniczne piosenki. Błażejowi, Danusi, Jance, Jurkowi, Kazi, Piotrowi, Romanowi, Zdzisiowi i pozostałym organizatorom bardzo dziękujemy za te spotkania, które wznowimy jak tylko będzie to znów możliwe. Musimy dodać, że wszyscy muzycy i organizatorzy podobnie jak wolontariusze innych projektów czynili i czynią to nadal – „pro bono” czyli dla dobra wspólnego bez wynagrodzeń czy innych form gratyfikacji. Natomiast materialne zabezpieczenie naszych projektów jest możliwe dzięki dofinansowaniu z funduszy Miasta Poznania, o które zabiegają Magda i Tomasz.

Lampa w stroju św. Mikołaja? Dzięki p. Janinie Stachowiak – u nas wszystko jest możliwe!

Na „Topolowym Fyrtlu” działa się florystyczne i artystyczno-scenograficzne „cudeńka.” Także to zawdzięczamy naszym wolontariuszom. Panie Seniorki Bożena i Janka wspierane koleżankami i naszymi gospodarzami domów Krystyną i Darkiem dbały o piękno kwiatnych dekoracji. Scenografię bajki o poznańskich koziołkach oraz kolejnej edycji Szopki Artystycznej wykonał Jurek z pomocą synów Karola i Jana. Dzielną sekundowała im pani Janeczka, która wykonała zarówno wielkanocne jak i

bożonarodzeniowe stroje dla lamp na „Topolowym Fyrtlu”. W naszej „topolowej bibliotece”, którą pan Jurek wykonał, pojawiają się książki, o ciekawej tematyce przynieszone przez mieszkańców, którzy kiedyś je kupili, a teraz potrzebują miejsce dla następnych pozycji. Kolejni mieszkańcy przedłużając ich żywot zabierają oddane książki do swoich domów i mogą bez dodatkowych kosztów cieszyć umysły i serca nieraz bardzo atrakcyjnymi lekturami.

Miesiąc po miesiącu toczy się życie na ulicy Rolnej. Biegamy za swoimi codziennymi sprawami zatroskani o zdrowie, byt rodzin, wykształcenie dzieci itp. Warto jednak czasami podnieść głowę i zobaczyć, ile dobra powstaje nie dlatego, że ktoś wydał takie czy inne zarządzenie, lecz dlatego, że nam się chce to robić. Dla siebie i dla nas. Dla naszej „małej Ojczyzny”. Jeszcze raz – wszystkim za wszystko – bardzo dziękujemy.

Zarząd SM L-W „Rolna w Poznaniu

Stowarzyszenie Schron Kultury „Europa”

ZMIERZAMY DO 2022 ROKU!

To świąteczne wydanie G(z)R kończymy zaproszeniem do współpracy w Nowym 2022 Roku. Formy tej współpracy podobnie jak organizacyjne formy pracy administracji, w dużej mierze będą zależeć od rozwoju pandemii i przepisów z nią związanych. W kolejnym zimowym wydaniu G(z)R podzielimy się z państwem informacjami bardziej spótdzielczymi. To świąteczne niechaj będzie naszym dowodem pamięci o Was. Pracujemy i działamy dzięki Waszej życzliwości i Waszemu zainteresowaniu. Prosimy również o nie - w nadchodzącym Nowym Roku! Świąteczne wydanie kończymy humoreską o św. Mikołaju i Aniołku, życząc uśmiechniętych Świąt pomimo wszystkich smutnych okoliczności, które być może spotkały nas w kończącym się roku. (Humoreskę – znak czasu – znaleźliśmy w Internecie na stronie z dowcipami)

OPOWIEŚĆ O ŚW. MIKOŁAJU I ANIOŁKU

Pewnego Bożego Narodzenia, bardzo dawno temu, Święty Mikołaj (w Poznaniu zwany Gwiazdorem!) przygotowywał się do swojej corocznej podróży. Jednak wszędzie piętrzyły się problemy... Czterech z jego elfów zachorowało, nie wiadomo z jakiej przyczyny, a zastępcy nie produkowali

zabawek tak szybko jak elfy, więc Mikołaj zaczął podejrzewać, że może nie zdążyć... Jak by tego było mało, pani Mikołajowa oświadczyła mu, że jej mama ma zamiar wkrótce ich odwiedzić, co bardzo zdenerwowało Mikołaja. Na domiar złego, kiedy poszedł zaprzęgać renifery, okazało się, że trzy z nich są w zaawansowanej ciąży, a dwa inne przeskoczyły przez płot i zwiały Bóg jeden wie, dokąd. Mikołaj zdenerwował się jeszcze bardziej ... Kiedy zaczął pakować sanie, jedna z płóz złamała się. Worek runął na ziemię, a zabawki rozsypały się dookoła. Wkurzony Mikołaj postanowił wrócić do domu na kawę i szklaneczkę whisky. Kiedy jednak otworzył barek, okazało się, że elfy „opróżniły” cały alkohol (no i wyjaśniła się ich „choroba”) i nic nie było do wypicia... Roztrzęsiony Mikołaj upuścił dzbanek do kawy, który roztrzaskał się na kawałeczki na podłodze w kuchni. Poszedł więc po szczotkę, ale okazało się, że myszy zjadły włosie, z którego była zrobiona...

I właśnie wtedy zadzwonił dzwonek do drzwi... Mikołaj poszedł otworzyć. Za drzwiami stał mały aniołek z piękną, wielką choinką. Aniołek radośnie zawołał:

- Wesółych Świąt, Mikołaju! Czyż nie piękny mamy dziś dzień? Przyniosłem dla Ciebie choinkę. Prawda, że jest wspaniała? Gdzie chciałbyś, żebym ją wsadził? Gloria, gloria in exelsis Deo... zaśpiewał radośnie ...

Mikołaj nie wytrzymał i I stąd wzięła się tradycja wieszania aniołka na czubku choinki....

Wesółych Świąt i Do Siego Roku!

Tegoroczna Szopka Artystyczna J.Luczaka na Topolowym Fyrtlu zaprasza do odwiedzin

